

Borga den 17 Sept
1880.

Min egen mamma älskade!

Ni hade skinnman här en stund i fö-
rslags, men det var bara en stund. Nu
jag säga, hon berättade om mammas
sakarbesök och att Holmberg lofvat
koppning. Skatte den nu göra min
mamma godt, jag har stort för-
troude till den för mamma, jag
tycker man så tydligen märkt att
just något sådant skulle behöfas
före om ej mammas händer t.o.
m. skola bli mindre röda och tjö-
ka nu. Ni ha nu alla varit resan-
de dessa tider, när detta kommer
fram ären tvåt alla igen tillsam-
mans och Minson med.

igen till oss så ären ni så snälla. Skatte för denna gång. Jag vet
att mamma i sin förra besök min mamma också, till min mamma
alltid, det behöfs mig att ni säga för barnen. Skatte!

bedt för adregeras skilt "alltså att vi i mitt brev till dig skall
någon annan en gång skriva till dig och framman. — Skrif mig snart

Jag är mycket ensam f.n. B är i Hfors
han fick telegram om att gamle svärfa
är farligt sjuk, jag förmodar det är
slag. Lyckligtvis var det söndag så
att B strax kunde resa af. Då se om
han alls kan komma att råka Toini
ni som ju nu är i staden. Nog måste
han åter skynda sig hem så fort som
möjligt, för sina lektioner. Barnen
finns i morse resa af, hela säll-
skapet till Svartbäck, det var en
stor fröjd när de tagade af, spri-
man högt med Sigrid som varit
här ett par dagar. De komma i gäst-
igen med angbåten, de bli här åter
lång men nu har det varit och är
så tyst, ty äfven Anna till är ute
och "piserar". Bäst jag sätter här i min
ensamhet inträder en äldre prestman
och hans äfven aldrig maken och
frågade efter lektor Nyberg. Det var led-
samt att B ej var hemma ty jag kände
de dem ej alls, men med Nybergs ord de

att skriva, Olsson tyckte att boken var förgäflig och att det var
att han skickat kunnat skriva mig Nyberg, nämligen kunnat kom ut att
skrivet i mitt brev till dig skriva kommer det från Olsson, ty de ha

gamla bekanta därför vore de så vän-
liga och helsade på oss. Det var en
Olsoni (från Kronsberg tror jag) bror
till Lasse. De stulto ändå en stund
och pratade med mig. Han var också
så en så vacker gråhårsman som
hans bror — Mycket passligt slapp
jag på detta sätt af med min prest-
middag som ju skulle bli i dag
men då ju Berndt måste resa
var det ett gylligt skäl att skicka
ästerbud. Så gärna hade jag ju an-
nars velat fira presterna men nu
gjorde jag det verkligen ogerna.
Emellertid ha vi nu här så sköna
faglar som jag så gärna skulle
skicka till Björkuddens om jag vis-
te att de säkert komme fram i tid
och inte finns ligga på Dickursby.
Jag vet ju att Minni och Toini i morgon
resa hem men kanske studua de
på Malin. Vi få väl då en smörja
kraset själva ehuru det är det stör-
mat för barnen.

28
För jag min rydliga dummerjous som jag
kom ihåg att med minnig skicka pen-
ningar för fiskmjölet, det är en så
öfverskattad summa att skicka i bref.
Men kanske nu någon barnhertig
manniska på B-ndden ville gå i
utläggning för mig och betala Hilda
eller gubben Hagströmer! Huru vill
vara så hederlig! — Skulle min älskade
mamma vilja vara så god och vid till-
fälle skicka mig de der som mamma
var så god och klippite i souras, jag
skulle då veta huru många jag skulle
behöfva laga till. Det är roligt att va-
ra i tid färdig, det blir säkert mindre
tid sedan. — Jag har här en syhjelp
nu med barnens klädningar och
öfverplagg, jag vill gerna ha så mkt
som möjligt undangjordt nu.
Med inläggningarna på hösten kan
jag rika skryta, ett litet böror har jag
sattat och kokat 6 kappor liksom samt
något äpplen, det är allt. Men mera
äpplen får jag säm. — Edvira var ju

